

MUNKADRÓNOK EGY MODERN LÉGIKIKÖTŐ MINDENNAPJAIBAN

A repülés szépségét és az igényt a magasba emelkedésre már az ókori Daidalosz és Ikarosz eposzában is megcsodálhatjuk. A hit, az akarat, az elszántság az ipari, technikai fejlődéssel párosulva elhozta a levegőnél nehezebb eszközök levegőbe juttatásának lehetőségét és hatékony kihasználását a légi szállításban. Ebben a rohamosan fejlődő világban egyre nagyobb igény mutatkozik a légi szállítási volumen növelésére, ami a légi jármű eszközpark számszerű növekedése mellett a légikikötők területi, minőségi, szolgáltatásbéli fejlődését hozza magával. Az emberi munkaerő végleges kapacitása generálja a következő feladatot, miszerint milyen megoldás kínálható ennek a kiváltására és tehermentesítésére. Kézenfekvőnek tűnik, a már oly sok helyen sikerrel használt pilóta nélküli légi eszközök felhasználása, de nyomban érkezik a repülésbiztonság oldaláról, hogy „miként integrálható egy ember által és egy ember jelenléte nélküli légi eszköz egy és ugyanazon légtérbe, egy munkaterületre?”. Ennek kutatására létrejövő projektben keressük, hogy milyen légi jármű, milyen feladatokra és milyen szenzorok segítségével lehet a leginkább hatékony részese egy modern repülőtér koncepciójának.

Elsődleges szerzők: BEKESI, Bertold (NKE HHK Repülőfedélzeti Rendszerek Tanszék); MAJOR, Gabor (NKE HHK RFRT); JAMBOR, Krisztian (NKE HHK Repülőfedélzeti Rendszerek Tanszék); GAJDACS, Laszlo (Nemzeti Közszolgálati Egyetem); SZILVASSY, Laszlo (Repülőfedélzeti Rendszerek Tanszék)

Előadók: BEKESI, Bertold (NKE HHK Repülőfedélzeti Rendszerek Tanszék); MAJOR, Gabor (NKE HHK RFRT); JAMBOR, Krisztian (NKE HHK Repülőfedélzeti Rendszerek Tanszék); GAJDACS, Laszlo (Nemzeti Közszolgálati Egyetem); SZILVASSY, Laszlo (Repülőfedélzeti Rendszerek Tanszék)